

[J. Oskar Andersen.]

derlig gerne have, at Loven straks bliver ført ud i Livet i sin Helhed. Det vilde være mig en sand Fornøjelse, thi jeg staar fuldt ud ved, hvad jeg tidligere har sagt, at jeg absolut anser denne Sag for en Hovedopgave, som det danske Folk, og navnlig den danske Rigsdag, ikke kan skyde til Side, og at det vilde være en Skandale, hvis Sagen igen forhaledes. Jeg vil gerne have dette Projekt gennemført paa den værdigste Maade og saa hurtigt som muligt. Men det er jo desværre ganske givet, at Regeringen, saaledes som Forholdene ligger, foreløbig ikke mener at kunne magte det hele, at kunne stille Midler til Raadighed for den fulde Gennemførelse.

Jeg anser det imidlertid for et væsentligt Fremskridt, at man, som fremhævet af den ærede Ordfører for Udvalget (Vanggaard), udarbejder en Plan med hele Karreen for Øje i Haabet, om, at den kommende Rigsdag vil være saaledes situeret, at vi hurtigst muligt kan faa den hele Løsning, men det vil jo bero paa mange Omstændigheder, og ogsaa paa det ærede Medlem og hans Parti, om Rigsdagen vil mene, at den kan forsvare at bevilge de Midler, som kræves hertil. Jeg er saaledes aldeles ikke uenig med det ærede Medlem, og jeg takker ham, fordi han synes at mene, at det er heldigt, at Sagen føres til Ende hurtigst muligt. Men der er som bekendt — det viste sig jo sidste Gang ved Afstemningen — Medlemmer indenfor min Gruppe, og formentlig ogsaa indenfor andre Partier, der nærer Betænkeligheder af økonomiske Grunde, og derfor er det, jeg i en pessimistisk Stemning — som man virkelig nok kan komme i under disse endeløse Forhandlinger, der stadig har ført til Skuffelser — har sagt, at ingen kan vide, naar Sagen bliver gennemført, om det vil ske om en Menneskealder eller om 100 Aar. Det ærede Medlem maa tilgive mig, om disse Ord har generet ham, men de er altsaa ikke Udtryk for, at jeg selv ønsker, at det skal vare saa længe.

Foruden denne Forbedring i § 2 med straks at beslaglægge, om jeg saa maa sige, disse to Ejendomme til Museumsformaal er der Ændringsforslaget om Bedømmelsesudvalget, og da dette Forslag har saa stor Tilslutning i Tinget og jeg personlig ogsaa er stemt for det, maa jeg ligeledes betragte denne Ændring som heldig. Endelig hilser jeg med Glæde den Bestemmelse, der er kommet ind i § 6, og navnlig den Form, den har faaet, hvorefter man altsaa staar fuldstændig frit med Hensyn til, hvorledes

man vil stille sig overfor den endelige Ordning af Forholdene vedrørende Folkemuseet og dets Dattermuseum Frilandsmuseet, om der skal være Tale om Flytning af det sidste, og hvor det skal flyttes hen. Det staar altsaa hen; det vil en kommende Rigsdag komme til at beskæftige sig nærmere med.

Til sidst vil jeg ogsaa omtale den Skrivelse, vi har faaet i Dag fra Københavns Huslejerforening. Der staar i Slutningen af denne Skrivelse de Ord, at man maa anse det for „ganske uholdbart“, om Staten i dette Tilfælde „for sin Bekvemmeligheds Skyld“ vilde søge at unddrage sig Virkningen af den Lov, der gælder om Huslejerforhold. Det forekommer mig, at saadanne Ord kan man ikke fremsætte i denne Sammenhæng. For det første er det ikke for Statens Bekvemmeligheds Skyld, dette gennemføres, og dernæst er Lejerne i Hovedparten af de Bygninger, der straks eller saa hurtigt som muligt skal anvendes til Byggeforetagendet, for lang Tid siden gjort opmærksom paa, at de sidder paa meget kort Varsel. Det drejer sig her om et Statsformaal af allerstørste Betydning, og jeg synes ikke, man kan sige, at Staten unddrager sig Virkningen af den gældende Lov, fordi den her, hvor der er et højere Hensyn at tage i Betragtning, maa skride ind overfor enkelte Lejere. Jeg vil i alt Fald mene, at vi her i Rigsdagen under Hensyn til dette store Formaal med god Samvittighed kan tiltræde, at Staten fraviger disse Bestemmelser i Huslejeloven.

Endelig maa jeg til Slutning sige, at det andet Ændringsforslag, der foreligger, har mit Parti paa den mest afgørende Maade taget Afstand fra, og trods den Anbefaling, det ærede Medlem Hr. Holstein nu gav det, kan vi paa ingen Maade indtage en anden Stilling til det, end vi tidligere har gjort. Jeg maa atter henvise til, hvad jeg sagde ved anden Behandling, og naar man nu ifølge § 6 i Ministerens Ændringsforslag er slaaet ind paa den Vej, at Folkemuseet skal høre sammen med Frilandsmuseet og ordnes sammen med dette, forekommer det mig, at der er borttaget et meget væsentligt Grundlag for Tanken om Kastellet. Og der er saa mange andre Grunde til ikke at tiltræde dette Ændringsforslag, at jeg meget varmt vil anbefale, at man stemmer imod det.

Ordføreren (Vanggaard): Jeg kan kun bekræfte den Udtalelse, det ærede Medlem Hr. Wiinblad fremkom med, nemlig at det ærede Medlem har udtalt overfor